

que en aquestes nacions catòliques haja coincidit el fet de la decadència de la professió de vida catòlica ab la decadència de la vida política y de la influència internacional en el moviment públich de la civilitació universal.

Que la Sabiduria Divina instituí la Quaresma com una observancia convenient al home, está corroborat fins per la sabiduria purament humana: els antics filosòfs, els sabis de tot el mon ens han ensenyat sempre que reprimir els sentits es l'única manera de trobar la quietut del esperit y la serenitat y acert del enteniment.

La ciencia humana atacada de una especie de esterilitat, els seus nobles esforços no produexen efecte més que sobre de un petit circol, y no se generalisan extenentse per la humanitat; carexen de forsa edificativa, se quedan en la regió de la intel·ligencia y no arriban á formar costums, ni á fer prevaler en la vida la prudencia, la justicia, la fortalesa y la templansa.

Tan el mundá antich com el modern s'ajonolla devant de les seves passions, convertintles en símbols, en idols, rendintlos hi el tribut de tota la seva vida, perque la concupiscencia tan del esperit com de la carn es més forta que l'home y 'l, vens convertintlo en son escláu. Res nou hi ha en la Humanitat que en el curs del sigle va repetintse á si mateixa y per aixó veyém que aquella germinació espontània que produian els idólatres del sol, del aygua, de la forsa bruta, de la impudicia, etc., se reproduex en els poetes, artistes y filosòfs y fins en la práctica de la vida social, y 'ls importants espectacles de la naturalesa, el gros tarrabastall intern de les grans passions, la forsa volcànica de les concupiscencies; les parcials revelacions de la Bellesa, la llum llampe-

guejant entre tenebres del enteniment de l'home pervertit, ara veyém també com engendran, disminuïda la fé en nostre gran Llegislador Jesús, una literatura, un art, una vida práctica, regintse no segons la eterna lley divina, sino per la lley del pecat, que ha arribat á esser la lley de una gran part dels homens.

M. V.

(Seguirá.)

Conferencies íntimes donades en la Secció de Lletres del Institut Olotí. Segona Conferencia, per don Joseph Gassiot y Magret; tema: Els sistemes electorals y la representació del país. (1)

Al arribar á la época contemporànea, se deixá sentir la necessitat de que l'absolutisme del poder tingués una limitació en les formes representatives, mes els que cuydaren de implantarles venian influits per la revolució francesa y en sa consecuencia donavan exagerada importancia al element individual, concedian á la lley com á simple expressió de la voluntat del major número, y sustentavan un conjunt de principis fills de la filosofia racionalista, formant aquest parlamentarisme de quina transcendencia social y política ens ocuparem més endavant.

Una de les idees que s'han proclamat en els temps actuals, es la igualtat y universalitat del vot, suposant que tothom te prou capacitat pera jutjar de les cuestions polítiques.

---

(1) Invitats á publicar nostra conferencia, ens hem vist obligats á resumir alguns punts y á introduhir algunes modificacions pera atendre a les aclaracions que se'ns demanaren.